

Neděle 1. adventní
Mk11,1-11
27.11.2022

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, které byl, který je a který přichází.
Od našeho Pána Ježíše Krista.

Introit:

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
neboť učinil podivuhodné věci,
zvítězil svou pravicí, svou svatou paží.
Hospodin dal poznat svoji spásu,
zjevil před očima pronárodů svoji spravedlnost,
na své milosrdenství se rozpomenul.

Píseň: 432

Čtení: Zach9,1-9

Píseň: 451, 452

Kázání: Mk11,1-11

Možná si někdo řeknete: To se kazatelka spletla, začíná advent a ona káže na téma velikonoční, na téma vjezdu do Jeruzaléma. Tento text přece patří do velikonočního týdne, nikoli do adventního období! A přece staří a moudří otcové víry jej zařadili v perikopách, tedy v lekcionáři kázání, na první adventní neděli.

Nikomu neunikne, že tento text je o přicházení. I my čekáme na jakési přicházení času, které je naplněné shonem, chystáním, ale zároveň rozjímáním a usebráním se v sobě.

Když jsem byla malá a v nedělní škole jsem slyšela o vyhlížení Ježíše Krista, byla jsem nadšená. Představovala jsem si, jak přijde a určitě zamíří k nám. Máma má naklizíno a napečino, a tak se mu u nás bude určitě líbit.

V základní škole, když jsem po revoluci učila tzv. náboženství, se mne jeden kluk zeptal: Těšíš se, až přijde podruhé Ježíš? Co budeš dělat? Znejistěla jsem a uvědomila jsem si, že nejsem na to vůbec připravená. Už nevím, co jsem mu řekla. Pamatuji si ten pocit strachu, zmatenosti i bezradnosti v představě, že bych najednou stanula před samotným Kristem.

Možná, že mnozí z nás žijí v takové podvojnosti. Na jednu stranu se těší, a na druhou stranu máme obavy. Nevíme vlastně, jak to bude, když k nám přijde na konci věků králů Král.

Když se blížili k Jeruzalému. Ježíš se blíží, nejde sám, jdou s ním ti věrní, ti, kteří sice nakonec utekli, avšak byli svědky jeho vzkříšení.

Ježíš se blíží do svého města, do svého domu, jak prorok říká, do svého vlastního. I tento advent se Ježíš blíží, aby nám byl nablízku, aby vstoupil tam, kde jsou jeho vlastní, kde jsou naše srdce.

Je na nás, abychom my jej rozpoznali. Budeme ti, kteří vidí v tom uprášeném, zbitém a ukřižovaném toho Krále. Máme tu výhodu, že již víme, že jeho vítězné tažení na kříž neskončilo fiaskem. Víme ze svědectví mnohých, že vstal z mrtvých.

Učedníci mají zvláštní úkol. Je pochopitelný. Mají připravit to, co bude Ježíš na cestě do Jeruzaléma potřebovat. Je to přivázané oslátko. Není učedníkům řečeno přesně kde. Topografie je jenom někde, když se vejde do vesnice Betfage. Jako nějaká stopovačka, zní úkol učedníků. Co když tam bude oslátek přivázaných více? A jak to, že je oslátko přivázané? Oslátka se nevázala, kdyžtak oslice. Oslátko vždycky zůstalo u své matky. Jakoby Ježíš učedníkům, ale i nám, dával indicii. Ten, kdo zná Písma, a zná je dobře, tak dodá oslátko přivázané k révovi, tak zní Jákovovo zaslíbení Judovi. A tak to už máme, a na oslátku má přijet podle Zacharjáše ten vytoužený král, který vyžene vše, co nás zotročuje.

A tak učedníci už vědí. Kladou pláště a usazují toho krále nekrále na hřbet oslátka.

Bojovka pokračuje: *Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí.* I mnozí rozpoznali indicie a prostírají Králi cestu. Dávají mu všanc to, co je má chránit před zimou noci, totiž své pláště.

Hosanna! Pomoz! Zní volání z úst dělající špalír tomu, který přijíždí na oslátku jako vítěz do svého města mezi své.

Hosanna! Pomoz! Voláme, kdykoli se dostaneme do úzkých. Hosanna! Pomoz nám, kteří jsme pro tebe tolik obětovali, a naše oběť se nám zdá zbytečnou. Hosanna! Pomoz! Kéž celý svět, když slyší o hrůzách války, takto na tebe spoléhá!

Zastavme se ještě chvíli u těch učedníků mnohých, kteří rozpoznali v naznačených indicích to, co druhým zůstalo skryté. Je to zvláštní, veřejně se zde něco děje. Jede na oslu král, který má královskou moc. Učedníci poznají, mnozí poznají, ale nepoznají všichni.

Na otázku, proč ne všichni, nemám odpověď. Mám však odpověď na ty indicie. Jsou tu, jsou na okraji našich životů, jsou v Písmech, ale jsou též mezi námi. Přicházející Ježíš je všude tam, kde rozpoznáme, že oslíkova služba, Ježíšova pokora a tichost, se nám dává jako znamení Kristova věku. Boží indicie jsou všude tam, kde nacházíme spoluúčedníky, čekající na Kristovo přicházení, na jeho vítězství, které se děje skrze kříž.

Hosanna! Pomoz! Ano, Pane, pomoz nám nacházet v našich bližních Tvé přicházení. Hosanna! Pomoz, abychom neztratili naději, kterou je v tomto rozbouřeném světě tak těžko udržet. Hosanna! Pomoz nám, abychom nacházeli znamení tvé milosti! Hosanna! Pomoz, abychom se u tvého stolu nechali od tebe pohostit. Hosanna! Pomoz naší nedověře!

Amen.

Píseň: 435

Večeře Páně